

Resumé

Minulost katolické teologie je bohatá na muže, kteří se zapsali do dějin a svou prací teologii zásadně ovlivnili. Na katolické teologické fakultě byla 27. prosince 1855 založena nejstarší katedra fundamentální teologie. Založením této katedry vznikla nová samostatná teologická disciplína. Přednášením fundamentální teologie byl pověřen Jan Nepomuk Ehrlich, který také vytvořil vlastní teologický systém. Takto sestavený obor Ehrlich přednášel od začátku akademického roku 1856 až do své smrti v roce 1864.

Tato práce si klade za cíl seznámit současné teology s událostí, která se odehrála před sto padesáti roky, s osobou Jana Nepomuka Ehrliche a jeho systémem fundamentální teologie. Na pozadí vztahu státu k církvím a náboženským společnostem, který v průběhu devatenáctého století prošel velkými změnami (od absolutismu, přes svobodu státem uznaných církví a konkordát až po zrušení konkordátu a obnovení absolutismu), a kontextu dějin katolické teologie v prvních dvou kapitolách ukazuje podivuhodný zápas o osamostatnění nové teologické disciplíny – fundamentální teologie. Drama vzniku fundamentální teologie se odehrává také v životě Jana Nepomuka Ehrliche, který svým pilným studiem a svou vědeckou prací na poli filozofie a teologie zraje v profesora fundamentální teologie. Systém Ehrlichovy fundamentální teologie je konečně vysvětlený v poslední kapitole.

Počet znaků: 153 528